

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תצה ♦ שנה י'

פ' אחרי ♦ אסרו חג ה'תשפב

דברי אלוקים חיים מרחן רבינו הגה"ק זיע"א

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני ה' וימתו.

וידבר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא אל הקודש וגו'. ויש לדקדק למה אמר אהרן אחיך וכי אין אנו יודעים שאהרן היה אחיו של משה רבינו, והנה יש לדייק עוד בפסוקים האלו באומרו אחרי מות שני בני אהרן, מה הוא הלשון "אחרי מות" היה יכול לומר "במות", וגם מה שאמר הפסוק בקרבכם לפני ה' וימתו, הלא בפרשת שמיני (י, א) כתב ויקחו בני אהרן וגו' איש מחמתו ויתנו בהן אש וכו' ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם, וכאן כתב הסיבה של מיתתם משום בקרבכם לפני ה' ולכן וימתו, ולא כתב אש זרה, ובאמת התרגום אנקלוס כתב כאן "בקרוביהן אשתא נוכריתא" וצ"ע.

ונראה לומר כי באמת חז"ל אמרו כמה דברים, בהם ביארו מה היה החטא של בני אהרן, אף שבפסוק כתב בפירוש שהוא משום האש הזרה שהקריבו אשר לא צוה ה', אם כל זאת קיבלו חז"ל שהיה עוד סיבות על מה שהגיע עליהן עונש כזה, ולכן נראה לומר בדרך אפשר, כי אין הכי נמי שהיה כמה דברים שעשו שלא כדת, אבל להגיע לעונש כזה של שריפה, זה היה הכל משום "בקרבכם לפני ה'", כי מכיון שהיו קרובים לה', והקב"ה מדקדק עם צדיקים כחוט השערה וגם קאמר לפני ה' דמצינו בפסוק (דברים יג, ה) שאמר אחרי ה' תלכו וגו' כלומר שיש הבדל בין הליכה לפני ה' לבין הליכה אחרי ה', כי עבד שהוא נאמן למלך, המלך נותן לו ללכת אחריו ולא חושש שהוא יברח מלפניו, משא"כ אם העבד אינו כ"כ נאמן אז המלך מוליכו מלפניו שלא יברח לו העבד, שאם ירצה לברוח הלא המלך רואהו, מכיון שהוא מלפניו, ואז אע"פ שיש בזה חשיבות לעבד שהולך לפני המלך, אבל יש בזה סיכון גדול שכל מה שיעשה העבד, המלך רואהו ומדקדק עליו כחוט השערה, משא"כ אם העבד הולך לאחוריו של המלך שזה פחות כבוד לעבד, מ"מ אין לו כל כך סכנה שהמלך יקפיד עליו, מכיון שאין הוא רואהו כל הזמן, מכיון שהוא הולך לאחוריו של המלך, ולכן אמר הפסוק, "אחרי ה' תלכו" שלא יהיה דקדוק הדין על האדם, משא"כ אם ילך מלפניו של המלך אז יוכל המלך לדקדק עליו ביותר.

ולפי זה מובן מה שאמר כאן שהסיבה היתה שמתו שני בני אהרן הוא משום "בקרבכם לפני ה'" ולכן וימתו, משא"כ שאם לא היו כ"כ בקרבת ה' ולא היו הולכין לפני ה' אלא לאחרי ה', אז לא היה להם שום היזק ואף שעשו מה שעשו, וכמו שאמרו חז"ל זה בכה זה בכה, מכל מקום העונש לא היה כ"כ גדול, ולכן אמר ה' אל משה שידבר את אהרן שלא יבוא בכל עת אל הקודש וגו', ולא ימות, שלא יהיה כ"כ קרוב לה' ולא ידקדקו עליו כ"כ מן השמים, וגם אמר לו שיקח אהרן בבואו אל הקודש קרבנות וכמו שכתוב בפסוקים וזה יהיה לו לכפרה שלא יהיה נזק ח"ו לאהרן ולבניו.

~ ~ ~

ומה שכתב אהרן אחיך וכי לא יודעים שהיה אהרן אחיו, נביא דברי קודשו של הרה"ק ר' אלימלך ז"ע בספרו הק' נועם אלימלך שכתב נראה לפרש שהתורה הק' מלמדת לאנשים המוכיחים לבני אדם, שלא יוכיחו לאנשים לצים וריקנים אשר בוודאי אין דבריהם נכנסים כלל באזניהם, וכמו שאמר הכתוב (משלי ט, ח) אל תוכיח לץ דרך לאנשים המקשיבים לקול תוכחה ומוסר ורוצים בתשובה, אליהם יגיד ויורה להם דרכי התשובה ע"כ, כלומר שה' צוה למשה שידבר תוכחה לאהרן אחיו הצדיק ובניו הצדיקים המקשיבים למוסר ולתוכחה ורוצים לשמוע ורוצים בתשובה שאליהם יגיד ויורה וכו' ומסיים הנועם אלימלך שזהו שכתוב דבר אל אהרן אחיך ר"ל שהוא אחיך ורוצה במעשים טובים ויקבל תוכחה ממך.

דברות קודש מרחן רבינו עט"ר שליט"א

בצדק תשפוט עמיתך (ו, ב).

אחת המצוות החשובות המקיימות את העולם, ובלעדיה איש את רעהו חיים בלעו, היא המצוה של לדון כל אדם לכף זכות, והיא מצוות עשה המפורשת בתורה בפסוק: "בצדק תשפוט עמיתך" ופירש רש"י, "הווי דן את כל האדם לכף זכות."

חושבים אנחנו שלדון לכף זכות זו מידת חסידות! אבל רש"י כותב שזה הביאור של מצוות התורה "בצדק תשפוט עמיתך", זה משפט צדק!! לדון לכף זכות זה עשיית הצדק, ולא רק מנהג חסידות!! מצוה זו, מלבד חיוניותה לקיום יחסי אנוש בין בני האדם, שהרי רוב הבעיות, המחלוקות והמריבות בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, נובעות מחוסר ראייה נכונה ועין טובה כלפי האחר, יש בה גם סגולה ומעלה גדולה לאדם, וכמו שמובא בספרי מוסר וחסידות שהיא עצה נפלאה לזכות ביום הדין לפי דברי חז"ל (שבת קכז, ב), שהדן את חברו לכף זכות, דנים אותו לכף זכות.

כן סגולה שתשרה ברכה בפועלו, כנאמר טוב עין הוא יבורך. ראיתי ווארט נפלא, למה השתמשו בלשון 'כף זכות' מה זו הכף הזאת? אחד השימושים של כף היא לנעליים, אתה מכניס את הרגל לנעל, ואם נשים לב על ידי פעולת הכף, לא מצמצמים את הרגל ולא מרחיבים את הנעל, אז איך הרגל נכנסת? אלא שעל ידי הכף דוחפים את הרגל פנימה!

זה נראה בלתי אפשרי, אבל אם נדחוף, נחפש ונתאמץ, בסוף ייכנס בלבנו צד זכות על חברנו!

זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו (שמות טו, ב)

בשירת הים נאמר זה אלי ואנוהו ודרשו חז"ל (סוכה יא, ב) התנאה לפניו במצות – סוכה נאה וזולב נאה ציצית נאה (רש"י).

ויש לשאול כיצד נכנס ענין ההידור במצוות בשירת הים? ואפ"ל ע"פ הפסוק וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים ודרשו במכילתא שראו במיתתם כאשר הקב"ה הורה לשרו של ים לפלוט את המצריים אל שפת הים ושם כל יהודי ראה את המצרי שעינה ושיעבד אותו מת לנגד עיניו הסיבה לכך היתה כדי להסיר מכל יהודע מעם ישראל את הטראומה שהייתה בהם לאחר כל העינוי שעברו במצריים.

לפי האמור מוכח כי בקריעת ים עם ישראל ראה כיצד הקב"ה מהדר בהצלתם ובריפוי נפשי אישית לכל אחד ואחד מהם ולכן הרגישו צורך להודיע ולהכריז זה אלי ואנוהו כשם שהוא הידר בהצלתינו גם אנו צריכים לדאוג להדר במצוות שאנו עושים.

אסרו חג

היום שלאחר החג, נקרא 'אסרו חג', על שם הכתוב בתהלים: "אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח", וכפי שדרשו בגמרא: "כל העושה איסור לחג באכילה ושתייה, מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן", וביאר רש"י, "שהמילים 'אסרו' ו'איסור' משמען חיבור וקשירה באגודה אחת, והמילה 'בעבותים' רומזת לבהמות עבות ושמנות, וכוננת הגמרא שהאגוד את היום שלמחרת החג עם החג עצמו, בכך שמרבה בו אכילה ושתייה כדרך שמרבים בחג, נחשב לו הדבר כמתן דמים בקרנות המזבח. ואכן, יש אומרים כי מלבד המנהג להרבות באכילה ושתייה, שהביאו הרמ"א, יש מצוה לאכול בשר ביום זה.

נעימות חיים

בצדק תשפוט עמיתך (ו, ב).

ופירש רש"י, "הווי דן את כל האדם לכף זכות."
כידוע, בתחילת דרכו של הרמב"ם היו בעם ישראל שחששו קצת ממנו, ספרו הגדול 'היד החזקה', תפס מאד חזק וכולם ראו גדולתו, אבל הרמב"ם, כידוע, חיבר גם את ספר 'מורה נבוכים' בו הוא מנסה להראות לנבוכים בדרכי האמונה ותועים בדרכי החיים, את דרך האמת, וספר זה כיון שיש בו יצירה פילוסופית, ופחדו שהוא יכול לשבש את אלו המאמינים, שיראו בו ספקות ותהיות שלא היו להם, ויבואו לשיבוש ח"ו.

חכמי ישראל אשר בגרמניה, החליטו לשלוח שליח מיוחד לרמב"ם שיתנה על קנקנו, לשליח קראו רבי מאיר, והוא נכנס אל הרמב"ם שהזמינו לסעודה עקב בואו ממרחקים.

רבי מאיר התיישב ליד השולחן ואז חשכו עיניו: הגישו לשלחן תבשיל שהיה נראה ממש כיד אדם! בחילה ממש כבשה את מעיו, וסרב להביא האוכל לפיו, וכשהוא מזועזע מהמחשבה שהנה הרמב"ם הגדול ח"ו 'אוכל בשר אדם??'

לאחר גמר המנה הזו, והנה הרמב"ם קורא למשרתו: "פטרסו! רד בבקשה למרתך והבא לנו יין עתיק לכבוד האורחים!". רבי מאיר המשך להזדעזע, וכי הרמב"ם ח"ו בא להתיר 'יין נסך' ונותן למשרתו הגוי להביא יין?

רבי מאיר כבר לא יכול היה לעמוד בזה וביקש לפרוש למנוחתו, והנה בלכתו מסלון האורחים, הוא לא מאמין למשמע אוזניו: הרמב"ם אומר למשרתו, הלא יהודי: "פטרסו! לך והרוג את העגל, כדי שנוכל מחר לעשותו לסעודה לכבוד האורחים!"

זה כבר היה יותר מדי בשביל רבי מאיר, להרוג בהמה בלי שחיטה?! ומחשבותיו על הרמב"ם ש'עד כדי כך התרחק מאורח החיים היהודי', זעזעו אותו עד מאד.

הוא לא נרדם באותו לילה, הוא אמר לעצמו: "עיני ראו ולא זר, אבל איך יאמינו לי על כאלו דברים מזעזעים?!"

והנה למחרת בבוקר, החליט לפני שהוא חוזר לגרמניה, שייגש ישירות לרמב"ם ויגיד לו את סיבת בואו, וידרוש הסברים על מעשיו התמוהים.

עוד לפני שעשה מעשה, כבר דפק שליחו של הרמב"ם ובקשו להיכנס לרבו הרמב"ם. נכנס הוא לרמב"ם, ועוד לפני שפתח את פיו אמר לו הרמב"ם: "יודע אני מאין באת ולשם מה, ראיתי גם את פליאתך על כל מה שקרה בסעודה, אבל בא תשמע את הסברים לכל שהתרחש, ותבין כמה אסור לשפוט אדם לפי מראה עיניים, גם כשזה נראה לך ברור ללא שום צד אחר!"

התחיל הרמב"ם למנות את הקורה אתמול: "מה שראית את ה'יד אדם' שהביאו לאכילה, זה ירק מיוחד במינו הגדל בארצנו ואינו מצוי אצלכם, ומראהו באמת כמראה יד אדם, זהו ירק בריא מאד ואינו נוהג לאכול, כי אני מקפיד על אכילת אוכל בריא. ובקשר ליין נסך בידי משרתי 'הגוי' – אומנם לפי מראהו ושמעו נשמע שהוא גוי, אבל האמת שהוא יהודי, יהודי כשר שמקפיד על קלה כבחמורה". ואז גילה הרמב"ם לרבי מאיר, שגם אחד מחכמינו ז"ל קראו לו 'פטרסו', הלא הוא רבי יוסי בר פטרסו, והוא מופיע בבראשית רבה, וכן בירושלמי כתוב ש'רבי יוסי בר פטרסו' היה מחותנו של ר' יהושע בן לוי. התמלא רבי מאיר בבושה, על שחשד ברמב"ם מחוסר ידיעה.

ואז הגיעה התמיהה העצומה על העגל שנהרג לסעודה בלא שחיטה, לזה היה נראה שאין שום צד זכות, המילים של הרמב"ם עדיין הדהדו בחלל החדר: 'לך תהרוג עגל בשביל הסעודה מחר...!'

אמר לו הרמב"ם: האם אתה יודע שיש מושג בתלמוד של 'בן פקועה', והיינו עגל שהיה במעי אמו כשנשחטה כדון, הדין הוא שהעגל לא צריך שחיטה וכשר בשחיטת אמו, זה מה שקרה לנו אתמול, ששחטו בהמה שהיה במעיה עגל, ואותו עגל לא צריך שחיטה כלל.

כמובן שיצא רבי מאיר אחר בקשת הסליחה מהרמב"ם, והפיץ בכל קהילות ישראל על תוקף גדולתו של הרמב"ם!

מבהיל כל רעיון!!! כמה צריך לראות את כל האדם, את כל הסיבות והמסובב בשביל להבין שמה שראינו זה בדיוק הפוך, זה לא רע זה טוב, זה לא רוע זו מכשלה!

הגאון רבי בן ציון פלמן זצ"ל אמר, ששמע מר' הלל ויטקינד זצ"ל, ששמע מה'חפץ חיים' שיתכן לומר, שהסיבה שהקב"ה ברא באדם 'סברא עקומה', היא לתת אפשרות לדון את חברו לכף זכות, כי המצוה היא לדון לכף זכות – גם אם הסברא לכך היא עקומה.

(מתוך שיחת קודש של מרן רבינו שליט"א – תשפא)

והואיל ואיתנא להכי אפשר גם לפרש על פי מש"כ השל"ה הק' על הפסוק הזה הוכיח חכם ואל תוכח לך, והקשה למה לא כתוב הוכיח לחכם (עם ל) וכן היה לו לכתוב אל תוכח ל'לך' (עם ל) ולכן כתב שהכוונה הוא שאם אדם בא להוכיח לאדם אל יוכיחו בכעס אלא בנועם ובאהבה ויגיד לו הלוא אתה איש חכם ולמה תעשה כזאת ומה ראית לשטות זה לעשות עבירה שאמרו חז"ל אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסת בו רוח שטות, ואם כך תגיד לו, אז יקבל תוכחתך בטוב טעם אבל אם תוכיח אותו בכעס וברוגז ותגיד לו למה עשית כזאת הלא אתה רשע ולך וכו' משמות הגנאי, הלא האדם זה לא ישמע אליך ולכן מסיים הפסוק הנ"ל "פן ישנאיך" באם תוכחתך אליו הוא בגנאי שתאמר לו שלך הוא, אלא תוכיחו לומר שהוא חכם ולא מתאים לו שיעשה שטות כזאת ולכן יאהבך ויקבל תוכחתך.

ולפי זה אפשר גם כאן לומר שה' ציוה למשה שיגיד לאהרן אחי אתה לי ולבניו יגיד שהם בני אחיו הצדיקים והחכמים ולא מתאים להם שיבואו בכל עת לקודש שזה נראה שיש כאן איזה זילזול בקודש שאפשר לבוא מתי שירצו, ואז יקבל אהרן התוכחה הזאת וגם בניו, כן אפשר לומר בפשט הפסוק על פי דברי הנועם אלימלך והשל"ה הק'.

~ ~ ~

ומה שהקשינו לעיל למה כתב "אחרי מות" והיה די שיכתוב "במות" שני בני אהרן, נביא עוד מה שכתב הרה"ק רבי אלימלך ז"ע (נועם אלימלך) על דרך הרמז בפרשה הזו. דהנה הצדיק מהפך מידת הדין לרחמים, ואף אם נגזר על אדם מיתה חלילה, יכול הצדיק לבטל הגזירה ולהופכו לחיים, שכוח בידי הצדיק לעשות כן הוא מחמת שהצדיק עולה בתפילתו בעולמות העליונים אשר שם הוא כולו רחמים, בלא תערובות דין כלל, ושם לא נגזר אותה הגזירה וממשיך משם חיים לאותו האדם, וזה מש"כ (ישעי' ל"ה י) ששון ושמחה ישיגו, כל הצדיקים משיגים לעולמות העליונים אשר שם יש ששון ושמחה וכמו שאמר הכתוב (דב"ה א, ט"ז) עוז וחדוה במקומו, וממילא נסו יגון ואנחה וכו' וזהו מש"כ אחרי מות שני בני אהרן ר"ל, שיש כוח ביד הצדיק, שיהיה כבר "אחרי מות" כלומר לבטל המיתה מאיזה אדם, וכמו שאומרים בני אדם על דבר הנתבטל, שאומרים שכבר הוא אחר הדבר ההוא, ולא יהיה זה עוד, ואמר הכתוב על ידי דבר מה יכול הצדיק לבטל, ומפרש "בקרבתם לפני השם" פירוש הנ"ל שע"י שמתקרבים לפני ה' לעולמות העליונים, אז "וימותו" ר"ל שהרי הוא כאילו כבר נתקיים הדין של מיתה, ובאמת נמשך להם חיים על ידי הצדיק ע"כ.

ואם כן רואים אנו מדבריו הק' מה גדול הוא כוח הצדיק, ועלינו להשתוקק לזה לבוא למדרגותם של הצדיקים, וכמו שאמרו חז"ל שחייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב, וכבר כתב הרמב"ם שיכול כל אדם להיות כמשה וגם האור החיים הק' כתב כן, (ורק בנביאות א"א להגיע למדרגת משה).

וגם עלינו מוטל להיות דבוקים בצדיקים וקדושים וליך בדרכיהם הק' ואז נזכה שהצדיק בתפילתו ובמעשיו הטובים, יגרום שה' יתברך ישפיע עלינו ברכה וחיים ושלוה וכל טוב עד שנזכה להגאולה השלימה מתוך רחמים וחסדים מגולים במהרה בימינו אמן.

סגולה להינצל ממחבלים רח"ל

שלום וברכה

בשבוע שעבר היה כמה מקרים קשים של יריות ממחבלים רח"ל, וחשבתי שאפשר להתחזק בעניית אמן כראוי, ובזכות זאת להינצל מכל המחבלים.

ובדרך רמז, הנה "אמן", ראשי תיבות: "א'י'ן מ'חבלים נ'שק", כמו"כ הר"ת א'מן נ'גד מ'חבלים.

רמז בכוח עניית אמן כראוי, לא יהיה מחבלים עם נשק. בשורות טובות לעד

ברכת כהנים באהבה

כעתירת

גמליאל הכהן רבינוביץ

מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס "גם אני אודך"

רמזים מהבעל קורא לעולה לתורה

בפרשתנו פרשת אחרי, כתוב, כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו. (ויקרא י"ח, ג')

ד) גם י"ל בס"ד, שאלו הצדיקים רצו שבזה שיתבייש העולה לתורה יהיה לו כפרת עונות והמתקת הדינים, וזה מותר לעשות רק לצדיקי הדור באמת. ואכמ"ל. ואתי שפיר.

ה) ובקובץ "אור ישראל" (גליון נ"ד עמוד רנ"ג) הוסיף על דברינו הג"ר פנחס וויליגער שליט"א, וז"ל, בספר סיפורי חסידים (פרשת מטות) מהג"ר שלמה זוין זצ"ל, מובא עוד סיפור, שהרה"ק רבי ברוך ממעזיבז זצוק"ל, ישב פעם עם צדיקים ובתוכם מחותנו הרה"ק רבי אברהם דב מחמלניק זצוק"ל, לפתע נפתחה הדלת, ואל החדר נכנס עשיר ידוע, שחפץ היה לקבל את עצתו של רבי ברוך זצוק"ל, החל ה"מזיבוזער" זצוק"ל לחרף ולגדף את אותו עשיר, ולביישו בפני כל המסובים, אף ציוה לחסידיו לדחוף אותו החוצה מהבית, ראה זאת מחותנו הצדיק, והדבר חרה לו מאוד, הייתכן להלבין פני היהודי הנקי, על לא עוול בכפו, פנה לר' ברוך ואמר לו מחותן! מה יעשה עם הגמרא המלבין פני חברי ברבים...? השיבו ר' ברוך מחותן! למה כבודו לא מסיים את מאחז"ל אין לו חלק לעולם הבא? יודע אני היטב שהמלבין פני חברי ברבים אין לו חלק בעולם הבא, אך כשאותו עשיר נכנס לביתי, ראיתי ששורים עליו דינים חמורים, ובזה שבישתי אותו הסרתי מעל ראשו את כל הקטרוגים ואת כל הדינים שעתידיים היו להרע לו ח"ו, וכדי לעשות טובה ליהודי, כדאי לי לאבד את העולם הבא שלי, סיים ר' ברוך. ע"כ.

ו) אבל באמת כל הספורים לעיל אינו מובן כפשוטו, ולא עוד אלא חס ושלום ללמוד מהם, ומי שמורה היתר לעשות כן, הוא מוסיף חטא על פשע, ועתיד ליתן את הדין, פוק חזי מה שכתב העיון יעקב (מובא בבן יהודע) עמ"ס בבא מציעא (דף ס"א ע"ב) על הגמ' "לא תגנובו", דכתב רחמנא למה לי, לכדתניא לא תגנוב על מנת למיקט, לא תגנוב על מנת לשלם תשלומי כפל, והקשה העיון יעקב דלמה ליה למימר לא תגנוב על מנת למיקט, הא יש ללמוד מק"ו אם אפילו לתשלומי כפל, שעושה לטובתו ולהנותו אסור, מכל שכן על מנת למיקט דאסור, ותירץ על מנת למיקט נמי לטובתו קאמר, שיתכפר הצער על חטאיו.

למדנו מזה שאסור לשום אדם לצער, וכ"ש וק"ו לבזות שום בני אדם, אפילו אם כוונתו שיהיה לו על ידי זה כפרת עוונות, וע"ז כבר אמרו בחז"ל בהדי כבשי דרחמנא למה לך, ואין נפק"מ בין צדיק לרשע, ויש להמליץ על זה הגמ' שבת (דף קכ"א ע"ב) ואותן חסידים אין רוח חכמים נוחה מהם.

ז) וזה מה שהובא בבאר היטב (סוף ס' קל"ח) ואם ברור שבא על עריות ולא שב בתשובה, ראוי לקרא לפרשת עריות כדי שיתבייש, זה רק אם כבר "גלוי לכל", שאדם זה עבר עבירה פרטי בשאט נפשו, אז אם ברור לו שע"י קריאתו לתורה בעוון זה, יקח הרמז וישוב בכל לבבו, על זה מצאנו סייע ממעשה רב שהיה בזמן הנותיבות.

ח) הגאון בעל הנותיבות שהיה רבה של ליטא, בייש פעם את אחד מתושבי העיר, שהיה קמץ גדול. שמו של כילי זה יצא לשמצה בכל האיזור, וכל אוספי הצדקה ידעו מזה כבר שבביתו לא יתנו להם ולו פרוטה אחת, וחבל להם לבזבז את הזמן על התדפקות בדלת הבית. פעם בעת שמחת יום טוב שנערכה בליטא בבית של הרב, שבה השתתף גם הקמץ ההוא, הכריז רבינו בעל הנותיבות שאם איש זה הקמץ יודיע שהוא מוכן לתרום ארגז יין, אני אראה לכם נס גדול יותר מהנס שעשה משה רבינו. קם הקמץ והודיע שהוא מוכן לתרום ארגז יין. קם הנותיבות ממקומו ואמר, ראו נא גם ראו מה הצלחתי לעשות כאן, משה רבינו הוציא מים מן האבן, ואני הצלחתי להוציא יין מן האבן. עכ"ל.

א) בקובץ "אור ישראל", גליון נ"א (עמוד רל"ד) העיר הג"ר לוי הלוי פישער שליט"א, וז"ל, במגן אברהם (או"ח סוף ס' קל"ח) כתב: מי שהוא עיור או פסח, אין לקרוא לו פרשת עורת או שבור, וכן כל כיוצא בזה, שלא יתבייש, וכן כשקורא החזן ברכות, לא יחשוב לברך חברו, (המקור הוא מספר חסידים סימן תש"ע), ומוסיף שם דגם מי שחשוד על עבירה, לא יקרא לו בתורה אותה עבירה, [כגון בפרשת עריות בפרשתנו], והובא גם במשנ"ב (שם ס"ק ה'), (ועי' גם מה שמביא בשערים המצויינים בהלכה (סימן ע"ח ס"ד) בשם אגרא דפרקא). ויש להעיר ממנהג הידוע אצל כמה וכמה צדיקים שהיו קורים משהו לעלות לתורה, והיו מכוונים רמזים השייכים לאותו איש, (ראה סיפורי חסידים – תורה (להגאון הרב זוין ז"ל) פ' וישב עמ' 104), וצע"ק איך זה מתאים להמג"א הנ"ל. ואולי י"ל עפמש"כ בכנה"ג (הובא בבאר היטב שם ס' ק"ג) דכשברור שחטא (ולא רק שחשוד), קוראים לו לתורה כדי שיתבייש וישוב, וצ"ע. עכ"ל.

ב) והנה ראשית לפני שנתרץ זאת, אמרתי להביא כאן דוגמא אחת שצדיק אחד זצ"ל, נתן לאדם אחד עלייה ומזל לו מעשהו. והובא בספר "אוצרות צדיקי וגאוני הדורות", מהגה"ח רבי אהרן פרלוב שליט"א (עמוד תק"ב), [והביא זאת שם בשם כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז – קלויזנבורג זצוק"ל מבטאון "ישראל סבא", ח"ח, עמוד תר"י טור ב'] וז"ל, שמעתי מהרה"ק מנאסאד, מעשה שהיה בזמן שהיה דר בטרדאם, פעם אחת כשנסעו חבורת חסידים לצאנז היה ביניהם איש פשוט וקל שבקלים שהיה מתאכזר הרבה ומיצר לאשתו תמיד, ולקחווה החסידים לעגלון שידריך הסוסים, מאחר שלא היה בכל הסביבה איש שפל כמוהו, לאחר נסיעה ארוכה ומיגעת הגיעו לצאנז בעש"ק פר' מסעי, והמנהג היה בצאנז שזקני הקדוש היה אומר את מי שיקראו לעלות לתורה בשבת קודש, וכשהיו אורחים היה הגבאי משה יהושע מזכיר את האורחים שעדיין לא עלו לתורה, ובאותה שבת הזכיר הגבאי גם את האורח האיש הנ"ל בין האורחים, ורמז זקני הקדוש באצבעו שעדיין לא יקראו לו. אחר כמה עליות הזכירו שוב, וגם עתה כבתחילה השיב זקני הקדוש בשלילה, אח"כ כשהגיעו לקרא פרשת ערי מקלט, רמז זקני הקדוש באצבעו שעתה יקראו לו, וזקני הקדוש היה בעצמו הבעל קורא, ואחר שקרא כמה פסוקים סיים בפסוק מכה איש וכו', סיים בתיבות רוצח הוא, בקול גדול מאד, עד שנחרדו השומעים, והאיש ההוא שהיה בער וסכל חשב בדעתו שודאי הלשינו עליו בני עירו, כי מנין ידע הרבי מה שהוא עושה בביתו, ולא רצה לדבר יותר עם החסידים שנסעו איתו מטרדאם כי חשד בהם, עד שהסבירו לו הרוח הקודש של הרב הקדוש, ומאותו יום נתהפך לאיש אחר ממש. והייתה אשתו של האיש הלזה באה לבית הרה"ק מנאסאד לברך אותו על שהצליח להפוך את בעלה לאיש אחר, כי מאותו היום חזר למוטב בכל עניינים. עכ"ל שם.

ג) ולענ"ד נראה בס"ד שכל האיסור אם קוראים ברבים לחשוד על העריות, בפרשת עריות, שיש לו מזה בושה גדולה מהרבים. משא"כ הצדיקים ידעו ברוח קודשם פגמים וכדו' שהיה אצל אנשים, ונתנו להם עלייה לרמז להם תיקון נפשם, ורק האיש שעלה לתורה הבין זאת, ולא הבינו זאת הרבים. [ומה שיש סיפורים כאלו שידוע לרבים, זה כנראה נתפרסם ע"י האיש שעלה לתורה, שלפעמים חפץ היה לגלות זאת ברבים להודיע רוח קודשו של רבו], ובאופן כזה אין חשש. כנלענ"ד בעז"ה. ואתי שפיר.

אמונת עיתך

עובדות חיים

ספירת העומר

הנה בימי הספירה שהם ימי התשובה ממתיקים הכל, ומטילים הדינים על שונאי ישראל, ופועלים במ"ט יום שיהיה הרשע מ"ט לפני צדיק ולא להיפוך, ומ"ט גימטריא לב טוב, לעשות לעצמו לב טוב לקבלת התורה הקדושה, וכן יובל עם הכולל גימטריא לב טוב, שמורה שעל ידי לב טוב בא לעלמא דחירות שיובל מורה עליו שמשם נמתק הכל.

זרע קודש

טעם אמירת פרקי אבות

בין פסח לעצרת הוא כי בימים האלו מחיוב כל איש ואיש מישראל לטהר את עצמו בימי הספירה כמו שנטהרו ישראל מאז מטומאת מצרים כנדע מהזוה"ק שבעה שבועות כענין ז' ימי הנדה הם, ולכן אומרים אז מס' אבות כדי לראות ולהבין כל המדות טובות הנזכרים ולכסוף, שם ולהשתוקק מתי אעשה כן גם אני, ולשוב בתשובה שלימה לפי השי"ת ולזאת יש במס' זו חמשה פרקים נגד ה' ש"ב הכוללים, וכ"א כלול מעשר הם נש"ב עולם התשובה וימים האלה נק' אצל אומה"ע למי, וגם הם מודים שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואה ומ"י הוא מנין חמשים והעיקר הוא שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואת הנפש

אוהב ישראל

מרכז

מוסדות קראלי בארה"ק

ב"ה

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בשיר וקול תודה, מתוך הדרת כבוד וחרדת קודש נשגר
ברכת מזלא טבא וגדיא יאה
קדם אלופנו מאור עינינו אוהב ישראל ומקרבן לתורה
מורה דרכינו ומישר נתיבותינו עטרת ראשינו ונזר תפארתינו

הוד מרן רבינו שליט"א

ולאשת חבר העומדת לימין הקודש
הרבנית הצדקנית תליט"א
לרגל השמחה הגדולה בחצר הקודש
באירוסי הבת עב"ג

הבה"ח הרב מרדכי שליט"א

בן הרה"ג קלמן אהרן אנגלברג שליט"א

מרבני ויזניץ ומו"צ באשדוד ומח"ס מגן אברהם המבואר ועו"ס
ונכד הגאון נפתלי צבי גלזר שליט"א
נשיא מוסדות "בית ישראל" בברכפלד ומרבני העיר חיפה
ועיננו למרום נשואות בתפילה לא-ל נורא עלילה, שירו רוב נחת
ותענוג דקדושה מזיווג זה ומכל יוצ"ח
המאחלים מקרב לב

חסידיו ואוהביו

מרכז רוחני "אמונת חיים" קראלי

בעלוץ צדיקים רבה תפארת

בשיר וקול תודה, מתוך הדרת כבוד וחרדת קודש נשגר

ברכת מזלא טבא וגדיא יאה קדם

מרן רבינו עט"ר שליט"א

ונו"ב הרבנית הצדקנית תליט"א

ולחמיו הרה"צ ישעי' אליעזר בסנר שליט"א

לרגל אירוסי הבת/הנכדה עב"ג

הבה"ח הרב מרדכי שליט"א

בן הרה"ג קלמן אהרן אנגלברג שליט"א

ועיננו למרום נשואות בתפילה לא-ל נורא עלילה, שירו מר"ש

והמחותנים רוב נחת ותענוג דקדושה מזיווג זה ומכל יוצ"ח

רבבות קוראי העלון

תלמידיו ושומעי לקחו

לעילוי נשמת

הגה"צ משה זצ"ל
בן הגה"צ רבי אביגדור זצ"ל
נלב"ע ד' ניסן
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

רבינו הגדול

הגה"ק יצחק צבי משה ז"ע
בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א

לעילוי נשמת

ה"ה מיכאל בן מאיר ז"ל
הנו"מ מרים ע"ה
נלב"ע ביום כא אדר
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלבע יב כסלו תשפא